

Zulmetten Selamete

– Nezahat KAYA · 05 Temmuz 2014

Zulmetten Selamete

Bir hayale taşındım gönlümün bahçesinde
Aldı beni götürdü bir davetten davete
Bahane bulamadım dilimin lehçesinde
Yığılıp kaldım öyle bağrımdaki kümbete

Soluğumu tanıyan nasıl bir sarhoşluktu
Saati bilmesem de vakitlerden kuşluktu
İçsel yolculuğumda uyanmaksa hoşluktu
Can gelirken üstüme soyunmadım zahmete

Lütfu neydi sormadan kalbimdeki zerreye
Bir eksik ya da fazla ne düşmüşse kareye
Mutlak bileni vardı hükmü olan süreye
Heyecanlı halimle sürüklendim hikmete

Tatlı bir rüzgâr ile taşındım ordan ora
Bereket yağmurunu mevsime sora sora
Yaz usandı halimden gölgede dura dura
Güneşe vebal çekti yer kalmadı töhmete

Hüzmeli ışığına yönümü çevirince
Maksuta giden yolda talihi devirince
Vefa çiçeklerinde yeniden göverince
Kırılma noktasında güç geçirdim zimmete

Ne mutluydum bahçemde her yer göze seyirdi
Pusulası bendim ya, şadım öze seyirdi
Ömrümse hevesimi yek başıma devirdi
Bütün güzelliklerde doymadım alamete

Kimbilir fırsat buydu ruhumun hamağında
Türküler saza geldi ritimler durağında
Nerde kaç yıldız varsa dünyanın çomağında

Çıktık beraber Őükür zulmetten selamete.

Nezahat YILDIZ KAYA